

[Ritt Bjerregaard]

udgangspunkt i noget, som ingen vil kunne dokumentere; derved får vi i virkeligheden også en dårligere realitetserkendelse, end fru Ebba Strange sådan selv lagde op til i det svar, hun gav hr. Fogh Rasmussen.

Jeg synes, det er for fikst at sige, at vi ironiserede over ungdommen. Nej, det gjorde vi ikke. Vi prøvede at tage det helt alvorligt, på trods af at vi synes, vi havde en dårlig formulering som udgangspunkt. Det, der interesserer os – og det er grunden til, at vi har foreslået denne dagsorden sammen med SF – er at få nogle præciseringer, nogle realiteter, en garanti, sådan at de unge kan komme i gang enten med en uddannelse eller med et arbejde.

Og for lige at fortsætte den lille diskussion om dette med, at det i hvert fald var meget dårligere for 10 år siden, så var der en ringere skolegang, der var flere i klasserne, der var færre kreative fag, der var færre fritidstilbud, der var færre tilbud om langvarige uddannelser, for nu bare at nævne en række ting. Jeg synes, det er vigtigere, når vi skal løse disse problemer, at vi hæfter os ved de forbedringer, der er sket, og det, der ikke er lykkedes, og som skal laves om, og som vi bl. a. må lave om via forslag her i folketinget.

Derfor skal jeg helt lade hr. Holger K. Nielsen selv have sine bemærkninger om socialdemokratiet – hvad han så i øvrigt mener han kan bruge dem til.

Så vil jeg godt til hr. Ole Vig Jensen sige, at der har jo været en lille debat her frem og tilbage om forsøgsamterne, og hvad man kunne bygge videre på. Jeg synes ikke, hr. Ole Vig Jensens indlæg var helt klart, og vi har ikke rigtig fået nogen reaktioner fra regeringen på, om man ønsker at fortsætte denne ordning eller man ikke gør det.

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Hr. Nørgaard Sørensen, som nu er gået, kommenterede mit indlæg på en venlig, positiv og ikke spor polemiserende facon, og det vil jeg gerne sige tak til hr. Nørgaard Sørensen for.

Hr. Nørgaard Sørensen betegnede mit afsnit i indlægget om spejderbevægelsen som noget, der lige passede ind i KU-sammenhæng, og det skal hr. Nørgaard Sørensen have lov til at mene. Men for nu at få dette

sat helt på plads, vil jeg gerne gentage, at det konservative folkeparti også gerne vil fremhæve spejderbevægelsen, der virkelig fortjener opmærksomhed, fordi denne store bevægelse for små midler giver tusindvis af unge danskere så mange og så rige oplevelser.

Fru Ebba Strange talte om, at vi her i folketinget også skal varetage minoriteternes interesser, og det er jeg enig i. Men i dagsordenen står der: »de unges«, og når man siger »de unges«, er det jo alle unges; ellers skulle der have stået »nogle unges«. I øvrigt er jeg enig i fru Ritt Bjerregaards bemærkninger angående forespørgslets udformning.

Det er vigtigt, at vi ikke bruger vores tid på at ironisere indbyrdes partierne imellem. Jeg tror, det er de unges forventning til debatten, at vi taler om de unges problemer og de ting, som de unge kæmper med i dagligdagen.

Selvfølgelig må jeg sige til både hr. Nørgaard Sørensen og fru Ebba Strange, at vi erkender da, at der findes en restgruppe i samfundet, og den skal også have den støtte, den har behov for, men vi er altså uenige om metoderne til at løse problemerne. Jeg synes egentlig, det er et lidt fortegnet billede, vi giver. Vi taler ikke om tingene på de unges, men på vores egne præmisser. Vi har ikke nævnt sportsfolkene med et ord, vi har ikke talt om det, de unge omgives af, kommercielle ting – som fru Ritt Bjerregaard ville sige – som diskoteker, biografer og alt det, der optager de unge, trækker på bibliotekerne. Den tid, der bruges i AOF og i FOF af unge, har vi ikke talt om. Vi har ikke talt om de skoleelever, der gør en masse ved deres ting. Vi har ikke talt om de unge værnepligtige, der yder en indsats. Vi har ikke talt om de unge hjemmeværnsfolk, der også gør en stor indsats, og hvis antal stiger. Alle de ting synes jeg godt vi kunne have haft med i dag.

Vi har en anden vurdering af den danske ungdom end den, der kommer til udtryk i ventrefløjspartiernes indlæg her i dag. Ungdommen er kreativ, levende, solidarisk, lærvillig og ikke klynkende og selvopgivende, som nogen her i dag har antydnet.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Hr. Ahlmann-Ohlsen siger, at når vi skriver »de unges«, så taler vi om dem alle, og